

Cevdet KARAL

CESEDİ NEREYE GÖMELİM'E EK

Son konuşma

Kitabımı bitirdim
Böylece bitiyor benim
Çoktandır bitirdiğim
Hayatım da
Sanki bir ilaç biriktirmişim
Her uykusuz gecenin sonunda

Genç yaşta bile
Aksini düşünmedim asla
Ölümden bahsederken
Yalan karışmadı yazdıklarına

Biliyorsun,
Dindar biri sayılmam yaşadığım hayatla
Çok az eğildi alnım
Ahşap masama korkuyla yapışmaktan başka
Gerçi az şey değildi
Onca günah arasında inancını korumak da

Beni sevdiğini anlamak için
İnkâra kalkışmak, Tanrıyla bir oyunmuş aramda

Merak edenler çıkacak
Geride bıraktığım kelimeyi
Bir anlamını söyleyeyim
Sadece bir kez yaşananların hepsi
Seni yaralamışsa
Dönüp değiştiremezsin ki

Belki de cesaret işi
Bir yolunu bulur tersine çevirirsin

O en acı veren deneyimlerin özlerini
-Benim için mümkün değildi-
Yaşamın iyi kalplilikle verdikleriyse
Yeni günler için esinler seni
Varsa ertesi sabaha uyanma isteğın

Zayıfların
Zayıflığı üstünde dönüyor dünya
Bunu bilmeni isterim
Ve adalet vaat ediyor Tanrı daima
Şu var ki, ikisi bir araya
Gelmemişler hiç hayatla

Ve iyiler, iyiliğın gücüyle
Üstünlük taslar sana
Yaralar, yargılar hatta
Tanrıdan rol çalmış maskelerinin
Açığa çıkardığı
İkiyüzlü bakışlar ve imalarla
Bu nasıl inanmışlıksa

Ölmek
Ebediyen kaybetmek
Bir kadın tarafından
Sevilme ihtimalini
Başka bir şey değil aslında
Buydu söyleyeceklerimin en önemlisi

Bir kadın...
Dürüst olmak gerekirse
Sevmesini umduklarının hepsi
Umutsuz bir şarkıda farklı değil ikisi

Az önce iyiyim dedin
Ben de benzer şeyleri
Geç oldu artık
Üzülme bunu bulduğunda